

[Undervisningsministeren]

delsen må jeg afvise det med samme begrundelse, at der ikke er en økonomisk baggrund for dets gennemførelse.

Det andet ændringsforslag, det radikale venstre har stillet, går ud på at give en hjemmel til en renteaftale. Jeg vil godt om dette forslag først og fremmest sige, at jeg anser det for at være overflødig, fordi denne mulighed for at indgå en sådan renteaftale efter alle overvejelser at dømmes skulle eksistere i dag, så ændringsforslaget er for så vidt overflødig. Men jeg vil godt understrege, at jeg er enig i de intentioner, som ligger bag ændringsforslaget, nemlig at opnå den lavest mulige rente for disse lån. Jeg er imidlertid lidt bekymret for – jeg gav udtryk for det, da hr. Ole Vig Jensen, om jeg så må sige, luftede tanken ved anden behandling – så hurtigt at binde mig til at skulle lave en sådan aftale af hensyn til de konsekvenser, det kunne få. Hr. Ole Vig Jensen brugte før udtrykket at søge en ordning gennemført til gavn for de uddannelsessøgende. Det er just spørgsmålet om, hvorvidt det vil være til gavn for de uddannelsessøgende, som gør, at jeg i dag ikke vil binde mig til at søge en sådan ordning gennemført.

Hvis man forestiller sig en sådan renteaftale, kan man i hvert fald næppe forestille sig, at renten kommer til at ligge – vi har i dag en rentespredning fra 10½ til 14 pct., hvis jeg husker ret, på de statsgaranterede lån – på de 10½ pct., men et eller andet sted formentlig i den skala, og det, jeg kunne frygte, er, at de billigste lån ganske stiltfærdigt vil glide bort, således at bankerne mere eller mindre alle vil lægge sig omkring denne renteaftale. Det vil sige, at den billigste lånemulighed vil bortfalde.

Det andet problem i forbindelse med at lave en sådan renteaftale vil være, at vi jo ikke kan forpligte bankerne til at låne penge ud til de uddannelsessøgende, og får vi en renteaftale, der ligger på et lavt niveau, kan vi komme i en situation som den, vi oplevede for nogle år tilbage, at det ganske enkelt var vanskeligt for de uddannelsessøgende at få lånene; bankerne var ikke særlig tilbøjelige til at give lån til de uddannelsessøgende.

Jeg gør ikke disse bemærkninger af uvilje, men i og for sig ud fra en holdning om, at jeg synes om intentionen om på enhver måde at opnå den billigst mulige rente for disse uddannelseslån, men jeg er ikke i dag ganske

overbevist om, at vejen, der her er foreslået, er den rigtige at betragte.

Jeg kan i øvrigt over for den radikale ordfører oplyse, at jeg allerede har taget kontakt med økonomiministeren for at få en drøftelse af disse ting, fordi det er økonomiministeren, som er den relevante minister, når det drejer sig om forholdet vis-à-vis bankerne.

(Kort bemærkning).

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Det må bero på en misforståelse, når undervisningsministeren kan hævde, at kommunisternes ændringsforslag stort set er identiske med vort forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte. Vores lovforslag gik ud på en virkelig reform af Statens Uddannelsesstøtte. Vores ændringsforslag går ud på, at vi ikke mener, at de penge, som det offentlige yder til uddannelsesstøtten, skal gå til at betale misligholdte lån og renter til private pengeinstitutter.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 på blad nr. 650 af *Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP)* og *Tove Jørgensen (DKP)* forkastedes, idet 26 stemte for, 111 imod.

Ændringsforslag nr. 2–8 på blad nr. 650 af *Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP)* og *Tove Jørgensen (DKP)* betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 (blad nr. 650).

Ændringsforslaget på blad nr. 655 af *Ole Vig Jensen (RV)* forkastedes, idet 12 stemte for, 117 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslaget på blad nr. 643 af *Ole Vig Jensen (RV)* forkastedes, idet 11 stemte for, 104 imod; 23 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling